

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1110

22.06.2024 (135)

Michael Kühnen

Den anden revolution Bind II: Folkets stat

Del 7

Nationens organiserede vilje til at leve og den eneste politiske vilje hos folket

På alle tre niveauer af det nationale og statslige liv skal det nationalsocialistiske tyske arbejderparti opfylde en kamp- og en uddannelsesmission.

På det første niveau står vi over for nødvendigheden af først at hævde vores nationalsocialistiske idé militant i kampen mellem de mest forskelligartede verdenssyn, ideologier og betydninger af det personlige og overpersonlige liv. I oppositionen er de bedste, mest værdifulde og mest offervillige mennesker fra vores folk derfor allerede ved at samle sig i bevægelsens rækker:

De bedste tyskere bliver nationalsocialister, de bedste nationalsocialister partimedlemmer af NSDAP.

Formålet med vores kamp er vores folks indre og ydre frigørelse, skabelsen af et sandt nationalt fællesskab og udførelsen af fremtidens nationale og racemæssige opgaver med det ultimative mål om en ny arisk højkultur, som vil hæve den hvide mand til et højere niveau af menneskelig udvikling og i sidste ende skabe det nye menneske. Dette mål får med rette den nationalsocialistiske bevægelse til at

fremstå som "den rene legemliggørelse af værdien af race og person", som Adolf Hitler udtrykker det i "Mein Kampf".

Derfor ved vi, at vores verdensbillede er alle ideologier og kætterier overlegent og bestemt til at forme vores verden igen en dag. Men det må ikke få os til at læne os tilbage og vente på succes. Selv en korrekt og naturlig idé vinder ikke nødvendigvis, men skal bevise sig selv og sejre i kampen med sine modstandere.

Alternativet til sejr er altid undergang. Der er ingen garanti for succes i menneskehedens historie; der er kun kamp som alle tings fader. Dette er naturligvis ikke nogen grund til resignation for os, men tværtimod den største tilskyndelse til vores kampliv. Den nationalsocialistiske bevægelses kampmission er derfor først og fremmest:

"Besejr og ødelæg fjenderne af vores idé og læg et nyt fundament for völkisch liv!"

Men vi må aldrig misforstå dette mandat til at kæmpe som en opfordring til at sprede vores tro med "ild og sværd", som det hedder, og til at slå vores fjender ned med magt. Vores politiske modstandere er også kammerater af folket. Vi må forsøge at forstå dem og behandle dem derefter, selv hvis de er kommet på afveje.

Et ægte nationalt fællesskab kan ikke baseres på tvang og undertrykkelse; det skal vokse ud af folkets frivillige samtykke. Derfor bliver vores kamp altid meningsfuldt suppleret af den nationalsocialistiske bevægelses uddannelsesmission.

Vi må få folk til at forstå, at nationalsocialismen er det eneste håb for racens og nationens fremtid - og et oprigtigt tilbud om national genopbygning. Ikke gennem pralende taler og teoretiske forklaringer, men gennem det praktiske, levede eksempel fra vores revolutionære nationalsocialistiske kampfællesskab. Først når vi har overbevist vores folk på denne måde, vil den anden revolution virkelig begynde.

Efter sejren vil det nationalsocialistiske tyske arbejderparti således ikke længere blot være en organisation af de mest værdifulde mennesker i vores nationale krop, men vil vokse til nationens organiserede livsvilje par excellence. Det vil således i fremtiden opfylde den opgave, som den katolske kirke havde påtaget sig i middelalderen - men uden, som sidstnævnte, at pålægge folkets ånd for snævre grænser i navnet på et usikkert håb for det hinsides. Den vil dog tage et eksempel fra den organisatoriske styrke og ubetingede beslutsomhed i den kirke, som trods alt grundlagde og dominerede en orden, der varede i næsten tusind år. Selv efter sejren forbliver kamp og uddannelse den nationalsocialistiske bevægelses

hovedopgaver.

Selvom den indre fjende nu er besejret, og folket er engageret i den anden revolution, vil vores samfund altid være truet af ydre fjender på en måde, der næppe kan overvurderes. Og internt skal ikke kun reaktionens uendelige angreb bekæmpes, men det er også nødvendigt at overbevise folket på ny om rigtigheden af vores vej.

Den nationalsocialistiske folkestat er heller ikke et paradis. I lyset af verdenssituationen og -udviklingen bliver den nødt til at træffe alvorlige og drastiske foranstaltninger, som demokraterne af udelighed og frygt for den næste valgdato vil vige tilbage for, indtil de næppe kan gennemføres selv af os uden store ofre for folket. I sådanne situationer, hvor det er nødvendigt at rette alle folkets kræfter mod at mestre fremtiden, må partiet være i stand til at have en virkelig folkeopdragende effekt.

Til dette formål er det uundværligt - som fastlagt i 1933 i loven om enhed mellem parti og stat - at Det Nationalsocialistiske Tyske Arbejderparti igen bliver folkets eneste politiske vilje og gør krav på den absolutte og totale magt i Tyskland: Partiet vil ikke tillade nogen tvivl eller endda modstand mod det store arbejde med at opbygge vores nation, eller endda mod grundlaget for den nationalsocialistiske folkestat, og vil våge over, at staten, regeringen, administrationen, økonomien og virksomhederne forbliver ensartet orienteret og tjener folket.

Man må ikke forveksle dette med et partidiktatur - som det er tilfældet i den kommunistiske sfære. Det nationalsocialistiske parti regerer ikke, det træffer ikke individuelle politiske beslutninger, medlemskab af det er på ingen måde en forudsætning for professionelt eller politisk advancement. Det våger kun over fundamentet for vores tro, kæmper mod indenlandske og udenlandske fjender og forbliver forpligtet til at uddanne folket i ånden af vores nationalsocialistiske verdenssyn. Den kræver loyalitet over for det tyske folks stat, men blander sig ikke unødigt i den enkelte Volksgenossens privatliv.

Den nationalsocialistiske opfattelse af partiets og statens opgave fører ikke til diktatur - som det så ofte fejlagtigt hævdes - men den fører til undertrykkelse af den grundlæggende opposition og forbud mod alle andre politiske organisationer. Det er korrekt og nødvendigt, for ellers kan man ikke forestille sig nogen bindende orden i det lange løb.

Hvis vi ser på de tre politiske ordenssystemer - kommunismen, den liberale kapitalisme og nationalsocialismen (fascismen skulle diskuteres separat her, men det er ikke min opgave) - finder vi, at de alle uden undtagelse har et begreb om "kætteren", betragter dem som fjender, forfølger dem og gør dem uskadelige. Hvis

vi kigger tilbage i historien, ser vi, at ethvert styresystem, både før og nu, bekæmpede folk, der var imod dets grundlag, eller i det mindste effektivt modsatte sig det, for at bevare sig selv.

Kun systemer, der allerede bærer kimen til død i sig, afstår nogle gange fra at forfølge deres modstandere. Hvor forskellige metoderne end kan være :

I princippet er "forfølgelse af kættere" et grundvilkår for statens eksistens - uanset om man kalder dem kontrarevolutionære, dissidenter, fjender af forfatningen eller fjender af folket. Derfor har de, der udfører dem, også altid en god samvittighed, hvorved Gestapo-embedsmanden ikke adskiller sig meget fra KGB-manden eller forfatningsbeskyttelsesagenten og i det hele taget ikke fra middelalderens inkvisitorer! Selv dommerne er altid de samme. Den dommer, der holder mig varetægtsfængslet på grund af mine følelser, kunne allerede i morgen dømme dem, der begår forræderi mod folket i dette øjeblik!

Selvfølgelig kan man ikke bare stille sig tilfreds med dette udsagn - hvor vigtigt det end er. Legitimiteten eller illegitimiteten af statslig forfølgelse af oppositionen afhænger altid af legitimiteten af det herskende system: Den katolske kirke retfærdiggjorde engang denne legitimitet med Guds vilje, kommunismen med arbejderklassens historiske opgave, liberal kapitalisme med det - manipulerede - samtykke fra et flertal af individer i den nuværende befolkning.

Vi havde allerede erkendt, at alle disse begrundelser er meget skrøbelige og endda simpelthen falske, at kun folket kommer i betragtning som bærer af den nationale livsfølelse og dermed også som bærer af legitimiteten af et styresystem. Men kun nationalsocialismen sætter folket i centrum for sin kamp, og i modsætning til liberalisterne forstår vi ved "folket" ikke blot fællesskabet af alle levende tyskere, men hele livskæden fra de døde til de endnu ufødte. Folkelig politik omfatter altid respekt for forfædrene og ansvarlig bekymring for de kommende generationer. Legitimiteten af et styresystem hviler udelukkende på tre søjler:

Respekt for menneskers og racers fortid
Samtykke fra befolkningen
Bekymring for folkets og racens fremtid.

Hvis blot én af disse tre søjler tilsidesættes, mister systemet sin legitimitet og bliver illegitimt. Dermed har det heller ingen moralsk ret til at forfølge sine fjender, hvilket selvfølgelig aldrig har forhindret det i at gøre det alligevel. Lad os i dette lys se på de tre alternativer igen:

Kommunismen kan have et idealistisk syn på fremtiden og en - i hvert fald i mine øjne - korrekt forståelse af fortiden, men aldrig og ingen steder har kommunismen

nogensinde været i stand til at vinde folkets samtykke i et frit valg.

I de vestlige lande er det lykkedes liberalismen at bedrage størstedelen af befolkningen indtil videre og få dem til at tolerere systemet. Men denne succes har kun været mulig, fordi demokraterne uhæmmet og udelukkende har støttet sig til menneskets laveste instinkter, og endda har styrket og forgudet dem: Misundelse, besiddertrang og uhæmmet egoisme! På den måde fornægter de vores folks og vores races idealistiske tradition:

De afskar sig selv fra enhver forbindelse til kraftkilden i den völkische historie. De forrådte og besudlede alt det, som fortiden havde overleveret til os som en arv, der skulle holdes i trofaste hænder. Materialismen, som blev grundlaget for godkendelsen af så mange Volksgenossen, ødelægger også alt håb for fremtiden, og de blinde tilfældige beslutninger fra flertalsafgørelser eller direktiver fra overnationale magter har en ødelæggende effekt på fremtidige generationers livschancer.

Nationalsocialismen og dens parti, som den eneste legitime bærer af vores folks vilje, kan derfor, i bevidstheden om sin legitimitet, roligt og selvsikkert bekende sig til at undertrykke enhver grundlæggende opposition og bekæmpe folkets fjender:

Vi nationalsocialister gør ikke mere og ikke mindre end alle andre systemer, der stadig er i stand til at ønske selvopholdelse. Men vores handlinger er lovlige og passende, fordi den nationalsocialistiske folkestat er legitim og er forpligtet over for hele det tyske folk i fortid, nutid og fremtid.

Men dette er heller ikke en "brand efter behag" på alle afvigere. Den nationalsocialistiske folkestat vil ikke tvinge nogen til at tænke, som vi gør. Den vil kun sikre, at der ikke er nogen organiseret, grundlæggende opposition. På den anden side er det partiets pædagogiske opgave at overbevise selv den ideologiske modstander om, at han tager fejl. Men man kan kun overbevise gennem sit eget livs eksemplariske eksempel og ved at formidle værdien af vores nationale og ideologiske fællesskab - og ikke med et gevær i hånden!

Eliten

Staten er et instrument for nationen, som organiserer sig i den, så den kan handle. Den er derfor underordnet nationen og har en tjenende opgave at udføre. Staten er ikke et mål i sig selv, men en organisme, der tilvejebringer magtmidlerne til at fuldføre vort folks evige historiske opgave og dermed nå målene i den nationalsocialistiske verdensanskuelse - første niveau - at muliggøre løsningen af

de fremtidige problemer i et højt udviklet industrisamfund gennem ansvarlig regeringsaktivitet - andet niveau - og harmonisk at integrere den enkelte borgers liv i nationens struktur gennem dens grundlæggende virksomhedsstruktur - tredje niveau. På denne måde omfatter den nationalsocialistiske Volksstaat alle strømninger, organisationer og underafdelinger af det völkische liv og ensretter dem. Som allerede nævnt er dette det ledende princip for den korporativt organiserede stat.

Enhver stat har brug for en herskende klasse. Men alt for ofte tilsidesætter disse ledere deres funktion som tjenere. Så er de kun interesserede i at bevare deres egen magtposition, uden hensyn til folkets interesser. Desuden kan vi se, at i alle systemer i Vesten og Østen er det ikke præstationer, der tæller, men medlemskab af en privilegeret social klasse, eller partitilhørsforhold og ideologisk ortodoksi. De herskende klasser i de nuværende systemer er uden undtagelse klikker, der kun har deres eget velbefindende for øje og for det meste ikke er deres opgaver voksen, hverken fagligt eller intellektuelt. Den tredje anstødssten er de forstenede strukturer, som sikrer, at problemer ikke løses, men snarere omgås i håbet om, at de forsvinder af sig selv, hvis bare man taler længe nok om dem og dækker over dem med de magiske formler om den "frie demokratiske grundorden" eller "proletariatets diktatur".

Men eftersom hverken "økonomisk vækst" eller den "ubønhørlige march mod kommunisme" giver bemærkelsesværdige resultater, står mirakelhelbrederne i begge lejre temmelig dumme og hjælpeløse foran skårene af deres politik og er mere og mere optaget af det eneste, de ved noget om: at bevare deres magt. Det er på tide at sende disse lederklikker ud i ørkenen og erstatte dem med en rigtig elite.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

Seit dem 1. April 1933

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrettede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden - her (www.movingtheancient.com/truth.htm). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere til lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver dem begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the NEW ORDER

Number 176 (2021) Founded 1973 April 26, 2022 (126)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and racial kinemen fight side by side for the preservation.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His reasons are non-White immigration, culture dilution, and re-orientation.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerdard Lank

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
 Hundredvis af bøger på mange sprog
 Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
 Contact us to
 find out how
 YOU can help!